

HOENSBROEK - Gevlogen heeft ze nog niet en ook is ze nog nooit zo lang van huis geweest. Toch ziet de twaalfjarige Yonne Tangelder uit Hoensbroek er naar uit om 14 oktober naar Brazilië te vertrekken om daar mee te doen aan het wereldkampioenschap schaken voor junioren.

De speelster van de schaakclub Max Euwe uit Hoensbroek verblijft twee weken in Sao Lourenco, waar de titelstrijd gehouden wordt. De Zuidamerikaanse trip kost 4500 gulden, een bedrag dat bijeen gebracht wordt door sponsors, de gemeente Heerlen, de provincie Limburg en de vereniging van het jeugdige talent. Ook haar ouders doen een duit in het zakje. Morgen worden in het centrum van Hoensbroek van twaalf tot vier nog diverse activiteiten gehouden (onder meer een simultaan waaraan Yonne meedoet) om veld in te zamelen.

Een goeie

Yonne (een Deense naam) Tangelder was net acht jaar toen ze schaken van haar vader leerde. Eenmaal vertrouwd met de beginselen van het spel veegde dochterlief haar leermeester al snel van het bord. Ze besloot lid te worden van de plaatselijke schaakclub, Max Euwe. Jeugdleraar Lars Severens had al snel in de gaten dat het meisje 'een goeie' was. „Yonne deed in 1991 en 1992 mee aan het Limburgs kampioenschap voor meisjes tot en met tien jaar.

Ze werd meteen kampioen. Die lijn trok ze in de twee jaar daarna, in de categorie tot en met twaalf jaar, door. Dit jaar werd ze, verrassend, 'maar' tweede bij het LK. Maar dat kwam omdat de deelnemers per partij maar een kwartier speeltijd

hadden”, vertelt Severens. Yonne komt beter tot haar recht als ze langer over de zetten kan nadenken. Dat bewees ze in Rijswijk bij het nationaal kampioenschap, waar de speeltijd maximaal een uur is. De Hoensbroekse won, na een stroeve start (anderhalf punt uit drie partijen), de laatste zes duels, en sleepte de Nederlandse titel binnen.

Verdun

„Dat kampioenschap had ik eigenlijk niet verwacht. Door de zege mocht ik deze zomer naar het Europees kampioenschap in Verdun”. In Frankrijk werd de leiding aan het St. Janscollege twintigste in een deelnemersveld van 46. Alle schaaksters die vóór Yonne eindigden kwamen, op een Engels meisje na, uit het voormalig oostblok. In die landen is de schaaksport van oudsher zeer populair.

De nationale kampioene werd tijdens haar verblijf in Verdun begeleid door onder meer haar ouders. Moeder Tangelder had medelijden met sommige deelnemers uit het oostblok.

„Die meisjes werden keihard onder handen genomen als er een wedstrijd verloren ging. Ze werden niet alleen uitgescholden, maar kregen ook slaag. Op die manier hoeft het voor mij niet. Ik hoorde ook dat het in die landen normaal is dat kinderen al op zesjarige leeftijd drie tot vier uur per dag

* Yonne Tangelder uit Hoensbroek doet over twee weken mee aan het wereldkampioenschap schaken voor junioren in Brazilië. Foto ARNAUD NILWIK

achter het schaakbord zitten”.

Extra vrij

Na het EK kreeg Yonne de smaak pas goed te pakken. De Nederlandse Schaakbond stelde haar voor om mee te doen aan de wereldkampioenschappen in Brazilië. Alleen was er een probleem: de bond was niet in staat om de verblijfskosten op zich te nemen. Diverse sponsors sprongen in de bres en het St. Janscollege was bereid om de schaakster een week

extra („de herfstvakantie valt gelukkig gelijktijdig met het WK”) vrijaf te geven.

Veel weet Yonne niet van het land waar ze veertien dagen zal verblijven.

„Het is ver weg en ze spreken er Portugees. Verder is het in oktober 25 graden. Ik moet elf partijen schaken. Het niveau is iets lager dan bij het EK, omdat er aan het wereldkampioenschap ook een heleboel zwakke landen meedoen. Ik ben niet bang

dat ik heimwee zal hebben. Nou, misschien een beetje”, corrigeert de twaalfjarige, wiens grote voorbeeld Judith Polgar is, de Hongaarse wonderschaakster die ook al op zeer jeugdige leeftijd veel talent bleek te hebben. Hoe het lid van Max Euwe zich in de toekomst als schaakster zal ontwikkelen, staat in de sterren geschreven, besefte Lars Severens.

Plezier

„Yonne komt nu drie keer per week op de club en

speelt regelmatig tegen volwassenen. Daar komt ze al aardig mee. Ze ontwikkelt zich goed. Yonne zal veel moeten spelen, haar theorie moeten bijhouden en bereid willen zijn om dingen voor het schaken te laten”.

Moeder Tangelder zal erop toezien dat haar dochter plezier houdt aan het schaken. „Het is een blijmoedig kind en dat moet vooral zo blijven. Dwang uitoefenen is dan ook uit den boze”.